

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خواى بهخشندهى میهرهبان

تَنْزِیلُ الْکِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ (1)

هاتنه خوار هوهى ئەم قور ئانه له لایهن خواى بالادهست و داناو هیه.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّیْنَ (2)

ئیمه ئەم قور ئانه مان ره وانه کردوو هبو تو (ئهی پیغه مبهه صلی
الله علیه وسلم) نا حهق و راستی پروون بکاته وه، کهواته ههه خوا
بیههسته وهه ملکه چ و دلسوز بهبو ئاین و بهه نامه کهی.

أَلَا لِلّٰهِ الدِّیْنُ الْخَالِصُ وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِیَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا
إِلَى اللّٰهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللّٰهَ یَحْكُمُ بَیْنَهُمْ فِی مَا هُمْ فِیهِ یَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی
مَنْ هُوَ کَاذِبٌ كَفَّارٌ (3)

ئاگادار بن: تهنها دین و بهه نامه ی خوا راست و پاک و دروسته،
چونکه نه وانهی جگه لهو زاته کهسانی تر و شتی تر دهکه نه پشتیوان،
(وه ده لئین): ئیمه ئەم بت و شتانه بو یه ده پهه رستین تا له خوا نزیکمان
بخه نه وه، بیگومان خوا داوه ری دهکات له نیوانیاندا، لهو شتاندا
که کیشه یان له سه ری ههیه و رایان دهه باره ی جورا و جوره، بهه راستی خوا
هیدایهت و رینموونی ئەو که سانه ناکات که دروزن و بی باوه رن.

لَوْ أَرَادَ اللّٰهُ أَنْ یَتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفَىٰ مِمَّا یَخْلُقُ مَا یَشَاءُ سُبْحٰنَهُ هُوَ اللّٰهُ
الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ (4)

ئهگهه خوا بیویستایه کوریک بو خوی بریار بدا ده بوا له نیوان ئەو شتانه دا
که دروستی کردوو که سیک یان شتیکی هه لیزار دایه، پاکى و بیگه ردى
بو ئەو زاته یه که دووره له شتی نار هوا و نابهجی وه ئەو خوا یه زاتیکی تاک و

تەنھایەو زۆر بەدەسەلاتەو (تۆلەدەسیننیت لەوانەى كەدژایەتى دەكەن و نایبەرستن).

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَقَّارُ
(5)

ئاسمانەكان و زەوى لەسەر بنچینەى حەق و راستى دامەزراندوو، بەشیوەى كەوانەى، شەو بەسەر ڕۆژدا دیننیت، بەهەمان شیوەى كەوانەى ڕۆژیش بەسەر شەودا دیننیت (كەئەمەخۆى بەلگەیهكى قورئانیەلسەر شیواى خەرى زەوى)، ڕۆژو مانگیشى ڕامکردوو و ڕای هیناون (لەفەرمانى دەرناچن و لەخزمەتى ئادەمیزادان)، هەریەك لەوانەلەچەر خ و خولدان تا كاتىكى دیاریكراو، ئاگادار بن: كەئەو خواپەزۆر بەدەسەلاتە (تۆلەكەكافران دەسیننیت و لەدەستى دەرناچن) وەزۆریش لیخۆشبوو و (چاوپۆشى دەكات لەهەلەو كەموكۆرى ئیمانداران).

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ
(6)

(بیرتان نەچنیت) ئیوەى لەتاکەكەسیك هیناوەتەكایەو لەو دوا لەو تاکەكەسەهاوسەرەكەشى فەراھەم هیناوە، لەمالائیشدا هەشت جوتى پى بەخشیون (لەئایەتى 143، 144، لەسوورەتى الانعام دا ئاماژەى بو کردوو)، لەسكى دایكتاندا ئیوەدرۆست دەكات، لەناو سى تارىكتاندا (كەمەبەست سى پىستەكەیهكەكۆرپەلەى تیا حەشار دراوە)، جا كۆرانكارى بەردەوامەو گەورەبوون و جیابوونەو ئەندامەكان (ڕۆژ لەدواى ڕۆژ زیاتر خۆى دەنویننیت) ئا ئەوێهەخواى ئیوە، ئا ئەوێهەپەروەر دگارتان، خاوەنى هەموو بەدیھینراوەكانەجگەلەو خوایهكى تر نیه، ئیتر بۆكۆى دەچن و ڕوو دەكەنەكى؟

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (7)

ئەگەر خۆتان بى باوەر بکەن، بېگومان خوا بېنپازەلپتان، (هەر چەندە) رازى نابىت کەبەندەکانى بى باوەر بن و رېبازى خوانەناسى بگرن، بەلام ئەگەر رېبازى سوپاسگوزارى بگرنەبەر، بەو کارەتان رازى دەبىت، (دلىاش بن) کەهیچ کەس کۆلى گوناھى کەسى تر هەلناگرىت، پاسان گەر انەوتان بۆلای پەرودر دگارتانەو هەوالى هەموو ئەو کارو کردەوانەتان دەداتى کەئەنجامتان داو، چونکەئەو زاتەزانایە(بەهەموو ئەو شتانەى)، لەسینەو دل و دەروونەکاندا حەشاردراون.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَنَّعَ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ (8)

(زۆر بەى) ئادەمیزاد ئەگەر تووشى ناخۆشى و زەرەرىک هات، هاناو هاوار بۆ پەرودر دگارى دەبات و بەدلشکاووى لى دەلالپتەو، ئېنجا ئەگەر خوا دەرووى لیکردەو نازو نىعمەتى پى بەخشى، دۆعاو نزاو هاناو هاوارەکانى ئەوسای فەرامۆش دەکات، هاوەل و شەرىک بۆ خوا بریار دەدات، دەیهوى خەلکى لەرېبازى ئەو وىل بکات، (ئەى پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم) بەو جۆرە کەسانەبلى: کەمىک بەبى دىنى و خوانەناسى رابویره، بەلام دلىابەکەتو نىشتەجى ناو ئاگرى دۆزەخىت.

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ (9)

(ئایا ئەو جۆرە کەسانەى کەباسکران چاکترن) یان ئەو ەى کەلەتووى شەوگاردە هەلدەستى بۆ خواپەرستى، سوژدەدەبات و بەپپو دەو دەستپت، لەلپرسینەو ەى قىامەت دەترسپت و ئومىدو هیواى بەمپەرەبانى پەرودر دگارى هەیه، (ئەى پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم تو) بلى: ئایا ئەو کەسانەى کەدەزانن و (لەحەقیقەتى دنیاو قىامەت شارەزان) وەک

ئەوانەن كەھيچ شارەزاييەكيان لەو بارەوھەنيە؟، بەراستی تەنھا خوەن
بيرو ھۆشەكان لەم جۆرەياداوەر يانەسوود وەردەگرن و تێدەگەن.

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (10)

بەبەندەخاوەن باوەرو ئيماندارەكانم بۆي كەلەپەر وەردگار تان بترسن و
خو اناس بن، بۆ ئەوانەي كەلەم دنيايەدا چاكەدەكەن، پاداشتی چاك ھەيە،
زەوي پەر وەردگار يەش فراوانە(ئەگەر لەشويئيكي دنيا تان لێ تەنگ
كر ايهو ھەكوچ بكەن بۆ شويئيكي تر) بەراستی تەنھا خوگران پاداشتيان
بۆ سنوورو بۆ ئەندازەيە.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (11)

(ھەر وەھا ئەي پيغەمبەر صلي الله عليه وسلم پييان) بۆي: كەمن فەرمانم
پيڤراو ھەكەھەر خوا پيەرستم، (و ھەھەموو ژيانمدا) ملكەچ و
فەرمانبەرداري دين و ئاين و بەرنامەي ئەو بم.

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ (12)

و ھەفەرمانم پيڤراو ھەكەيەكەمەين كەس بم لەخو اپەرستی و ئيسلامەتي و
دينداريدا.

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (13)

(ھەر وەھا) بۆي: كەمن زۆر دەترسم لەسزاي رۆژيكي گەورەو ھەولناك
و سامناك (بەتاييەت) ئەگەر سەر كەشي بكم لەفەرمانی پەر وەردگارم.

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي (14)

و ھبۆي: من تەنھا ھەر خوا دەپيەرستم و ملكەچ و فەرمانبەرداري ئاين و
بەرنامەكەي ئەو دەبم.

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15)

نېوهش (نهی موشریک و بئ باوهران) چی دهپهرستن جگلهو خوايه،
ببپهرستن، وهپپیان بلئ: خهسار هتمندان نهو کهسانهن کهخویان لهدهست
دهدن و کهسوکاریان بهفهارت ددهن لهروژی قیامهتدا، ناگاداربن:
کهبهر استی نئهوهیهخهسار هتمندیی ناشکراو زیانی دیارو پروون.

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلٌّ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلٌّ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَا
عِبَادِ فَاتَّقُوا (16)

(نئوانه) لهسهر وویانهو پهلهههوری دووکهل لهئاگر دهورهی داون،
لهژیریشیانوهههمان پهلهههورو دووکهل ههیه، نا بهو شیوهیهخوای
گهورهبندهکانی دهترسینئ و (پپیان دهفهر مویت) نهی بهندهکانم
پاریزکاربن و خوتان لهسزای من پپاریزن.

وَالَّذِينَ اجْتَنَّبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ
عِبَادِ (17)

جا نئوانهی کهخویان دوور پهپریز گرتوولهههموو نهو شتانهی
کهخهلکی دهپپهرستن، وهبهتهوبهو پهشیمانیهو گهر اونهتهوهبولای خوا،
مژدهی (سهر کهوتن و سهر فزازیی و بهختهوهریی و کامهرانیی) بو
نئوانهیه، ده مژدهبدهبهو بهندانهم..

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ
أُولُوا الْأَلْبَابِ (18)

نئوانهکهگویی بو قسهو گوفتار دهگرن و پهپرهوی چاکترینی دهکن، نا
نئوانهکهسانیکن کهخوا هیدایهت و رینموونی کردوون، نئوانهخواهنی
عهقل و ژیری و بیروهوشن.

أَقْمِنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةَ الْعَذَابِ أَقَانَتْ تَنْقِذُ مَن فِي النَّارِ (19)

(باشه.. ناخر) ئەو كەسەى (كەبەهۆى خراپى و خوانەناسىيەه) برىارى سزادانى درابىت.. ئايا تۆ دەتوانى ئەو جورەكەسانەرزگار بىكەيت كەلەناو ئاگرى دۆزەخدا گىريان خواردووه؟!

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُرفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِّنْ تَحْتِهَا
الأنهارُ وَعَدَّ اللَّهُ لِمَنْ يُخْلِِفُ اللَّهُ المِيعَادَ (20)

بەلام ئەوانەى كەلەپەر وەر دگارىيان دەترسان و دىندار بوون كۆشك و تەلارى چەند نەۆم كەژوورەكانى لەسەر يەكن بۆيان ئامادەيە، جوگەو پروبار بەژىرو بەبەردەم ئەو كۆشكانەدا جاربيە، ئەوش بەلئىنى خوايە، بىگومان خوايش بەلئىنى خۆى دەباتەسەر.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ
زُرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَذِكْرَى لِّأُولِي الْأَلْبَابِ (21)

ئەى ئىنسان ئايا نابىنى: چۆن خوا لەئاسمانەه باران دەبارىنئىت، لەو دەووا لەناو زەويدا كۆى دەكاتەه، دوايى بەشيوەى كارىزو كانى دەرىدئىت، ئەوسا هەر بەو ئاوەكشتوكالى هەمەجۆرو هەمەرەنگ دەرىدئىت، ئەوجا دەبىنى وشك دەبىت و زەرد هەلەدەگەرىت، پاشان دەيخات و وردوخاشى دەكات، جا بەراستى ئا لەو شتانەدا ياداوەرى و يادخستنەهەهەيهبۆ كەسانى ژىرو هۆشمەند (قودرەتى پەروەردگار دەبىنن لەجىهانى پروەكدا، وانەى مردن و ژيانى لئو دەگرن).

أَقَمَنَ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ
مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (22)

ئايا ئەو كەسەى كەخواى (مىهرەبان) سىنەى گوشاد كردووهبۆ ئىسلام و ئەو (بەختەهەرە)، لەسەر پىيازى نوورو پرووناكى پەروەردگار يەتى، (وەك ئەو كەسانەوايەكەپىچەوانەن؟) هاوارو وەيل بۆ ئەوانەى كەدلىيان رەقەلەئاستى يادى خوادا، ئا ئەوانە لەگومر ايبەكى ئاشكرادا (گىريان خواردووه).

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي
بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (23)

خوا (جل جلاله) جوانترین و پیروزترین فەرماشتی
ناردوته خوار هوه (كهئهم قورئانهيه)، ههئدئ ئايهت و بابهتي لهيهك
دهچئيت، ههئديك باسئيشي (بهشيويه جياواز) تيا دووبار هبوتهوه، (جا
كار كردي ئهم قورئانهئوهيهكه) تهزوو دئنييت به (گيان) و پئستي ئهو
كهسانهئا كهترسي پهروه رديگاريان (لهدل و دهرووندا ههيه)، لهوهودوا
(گيان) و پئست و دليان نهرم و ئامادهو چالاك دهبييت بو يادي خواو
(خواپهريستي) ئا ئهوه هيدايهت و رئينموني خوايهكه (ههر كهس
شايسته بييت) هيدايهت و رئينموني دهكات (بو ئهو پلهپايه بهرزانه)،
ئهوهش كهريبازي خوا و ن بكات كهس نيه رئينموني بكات.

أَمَّن يَبْقَى بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُونَ (24)

دهبييت ئهو كهسهي بهرو خسارو دهموچاوي بهرگري لهسزاي سهختي
پروژي قيامهت بكات، (دهبييت چهئد لهناخوشيدا بييت، چونكه دهست و
قاچي لهكوٽ و زنجيردان)، ئهوسا بهو ستهمكار انه دهوترئيت: دهي
بيچئزن سهه نهنجامي كاروكردهوهكانتتان.

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (25)

ئهوانهئي پئش ئهمانئيش (پئغه مبههريان) بهدروخستهوه، زوري پئي
نهچوو تولهو سزا يهخهئي پئگرتن لهشوينئيكهوه كه بهتهماي نهبوون و
حسابيان بو نهكردبوو.

فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
(26)

ئەوسا ئېتىز خوا ھەر لەژیانی دنیادا تالای کرد بەگەر وویانداو ریسوای کردن، بیگومان سزای قیامت سەختترەبۆیان ئەگەر ھەستی پئی بکەن و تییگەن و بزەن.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (27)

بەرستی ئیمەلەم قورئانەدا ھەموو جۆرەنموونەھیەکمان بۆ خەلکی ھیناوتەو، بەلکو یاداوەری وەرگرن و بیریک بکەنەو (لەرستیەکان تییگەن).

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (28)

قورئانیکی پارا، بەزمانی عەرەبی، ھیچ کەچی و لاریەکی تیا بەدی ناکریت، بەلکو پارێزکارو دیندارو خواناس بن.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (29)

خوای گەرەنموونەدەھینیتەو بەپیاویک کەگیری خواردبی بەدەست چەند (ئاغایەکی) شەرانی و سەرکەشەو، پیاویکی تریش تەنھا یەک (ئاغای سەلاری) ھەبیت، ئایا ئەو دوو جۆرەنموونەھیە، وەک یەکن، سوپاس و ستایش تەنھا شایستەیی خوایە، کەچی زۆر بەی ئەو خەلکەلەم راستییەتییانگەن و نایزانن و لێکی نادەنەو.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ (30)

سەرئەنجام تۆش دەمری و ئەوانیش دەمرن (کەس نامینیت).

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ (31)

پاشان ئیو (واتەنەگبەت و یاخیبەکان) رۆژی قیامت، لەلای پەر وەر دگارتان یەخەیی یەک دەگرن.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ
مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ (32)

جا لهو كهسهسته مكاتر كنيه، كه درو بدهم خواوهه لده بهستی و نهو
راستیبهی كه پیی را گهینراوه، به دروی ده خاتوهه، مه گهر له دوز ه خدا
شوینی مانه وه بو کافران نیه؟!

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (33)

نهو كه سهش كه راستی و حقیقهتی هیناوه (كه پیغه مبه ره صلی
الله علیه وسلم) وه نهوش كه باوه ری پیده کات، (كه ایماندارانن به گشتی)
به راستی نهوانه خواناس و دینداره کانن.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ (34)

هه چیان بویت له لایهن پهروه دگار یانه وه بو یان نامادهیهو پیشکه شیان
ده کریت، نا بهو شیوهیه پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان دهریته وه.

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا
يَعْمَلُونَ (35)

(خوای گهوره نهوهنده باوه پرداران خوش دهویت) له خراپترینی نهو
گونا هانه خوش ده بیت كه نه انجامیان داوه، وه پاداشتیان ده داتوه بهر ادهی
چاکترین کردهویهک كه پیی هه ستاون.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ (36)

مه گهر خوا بهس نیه كه پشتیوان بیت بو بندهی خوی كه (پیغه مبه ره صلی
الله علیه وسلم)، كه چی نهوان تو دهر سینن بهشتی تر جگله خوا، خو
نهوهی خوا گومرای بکات و سه ری لی بشیوینیت، نیتر كهس ناتوانیت
دهستی بگریت و رینموونی بکات.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ (37)

ئەو ھەش كەخوئا ھىدايەتى بدات و پرىنموونى بكات و بىخاتەسەر پرى
راست كەس ناتوانىت گومراى بكات، مەگەر ھەر خوا بالادەست و
تۆلەسپنەر نىە (لەتاوانكارو تاوانباران).

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ
(38)

(ئەگەر لەبى باوەران بپرسیت): كى ئاسمانەكان و زەوى دروست
كردوو؟ بى دوودلى و بەپەرى دۇنيايەو دەلین: خوا، باشەپپیمان بلین:
ئەو ھى ھاوارى لى دەكەن لەجىاتى خوا، ئەگەر ئەو خوايەبىھوئىت
تووشى بەلاو ناخوشىھەكم بكات، ئايا ئەو بتانەدەتوانن فرىام بکەون و
نەھیلن؟ ياخود ئەگەر بىھوئىت رحمت و بەخششیکم پى بەخشىت، ئايا
ئەوانەدەتوانن ئەو رحمت و بەخششەقەدەغەبکەن و نەھیلن؟! تو (ئەى
پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم) بللى من خوام بەسە، (كەلەتەنگانەدا
دەگاتەفرىام) دەبا ئەوانەى پشتیوانیان دەوئىت ھەر پشت بەو بىستەن.

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (39)

ھەر و ھا پىيان بللى: ئەى قەوم و ھۆزەكەم ئیوھلەسەر شىوازى خوتان
كار بکەن منىش سەرگەرمى كارى خوم جا لەئاینەدا بوتان روون
دەبیتەو.....

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ (40)

كەكى تووشى سزايەك دەبیت كەسەر شور و شەرمەزارو سەرگەردانى
دەكات (لەدنىادا)، لە(قىامەتیشدا) سزايەكى بەردەوام داوینگىرى دەبیت و
لەكۆلى نابیتەو.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (41)

ئېمەئەم قورئانەمان بۆ تو نار دوو هتا هەرچی راستیەکانەبۆ خەلکی پروون
 بېتەو، جا ئەو هی رییازی هیدایەت بگریتەبەر، ئەو هخوی (قازانجی)
 کردوو، ئەو هس که گومراییه، گومر ابوونەکهی لەسەر خپی دەکهوئیت،
 وەنەبیت تو چاودێرو پالپوونەریان بیت (تا بەزۆر بیانخەیتەسەر رییازی
 هیدایەت).

اللَّهُ يَتَوَقَّى النَّفْسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى
 عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ (42)

هەر خوایه که گیان و (روح) دەگریتەو هکاتی مردنی، هەر و هها ئەو
 کەسەش کە نامریت لەخەو هکەیدا (هەر خوا بۆی دەنیریتەو)، جا ئەو
 کەسە ی کە خوا بریاری مردنی دابیت رو حەکهی دەگریتەو ه
 (ناگەریتەو بۆ لاشەکهی)، ئەو کەسەش کەر و ژری تەواو نەبوو بیت
 دەنیریتەو بۆی تا کاتیکی دیاریکراو، بەراستی ئا لەو دیار دانەدا بەلگەو
 نیشانە ی زۆر هەیه بۆ کەسانیک کە تیفکرن و بیر بکەنەو (لەم سالانە ی
 دوایدا ئار سەر ئەلیسون زانای فیزیای ناوکیی لەکونگر هیه کدا
 لەقا هیرەبابەتییکی دەر بارە ی مردن و خەو پیشکەش کرد تیایدا و تبووی:
 دوا ی نزیکه ی 25 سأل (دراسه) و وردبوونەو هبۆم دەر کەو تو و هکە خەو
 جۆرە مردنیکە، ئەو کاتە زانایه کی موسولمان ئاماژە ی بۆ ئەم ئایەتە کرد،
 ئیتر ئار سەر سەری سورماو شایەتەمانی هینا، ئیستا موسولمانییکی
 ئینگلیزی تیکۆشەرە).

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَؤْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ
 (43)

(سەر لیشیواو هکان) لەجیاتی خوا شتی تریان کردوو بەتاکاری خویان؟!
 پێیان بلێ: باشه، ئەگەر هیچ بەدەستیش بن و هەست و شعوریشیان
 نەبیت، (هەر دەیانکەنەتاکارو بەتەمان شتیکیان بۆ بکەن؟).

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (44)

ئینجا پېيان بلی: تاكاكارو تكا وەرگرتن هەر هه مووی به دهست خوايه،
هەر چي له ئاسمانه كان و زه ويدايه ئهو خاوه نيانه له وه دو ايش گه رانه وتان
بو لای ئه وه.

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ (45)

ههركاتيك ناوی خوا برا و تاک و تهنه يه كه ی ناشکرا کرا، ئه وانه ی
که با و هريان به قیامت و رۆژی دوایی نیه دلیان ده گیرئ و بیزاری
دایانده گیرئ، به لام ههركاتی باسی شتی تر کرا و ناوی شتی تر برا،
که یفخوش ده بن و هزی پی ده کن.

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (46)

(ئهی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، ئهی ئیماندار تو) بلی: ئهی ئه
خوايه ی که به ديه ئه ر ئاسمانه كان و زه ویت، زانای په نهان و
ناشکرایت، هه ر تو دادو هری ده که ییت له نیوان بهنده کانتا، له و شتانه دا
که کیشه یان له سه ری هه یه و راو بو چونیان له سه ری جیا وازه.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ (47)

(جا له و رۆژ هدا) ئه وانه ی که سته مکارن ئه هه ر خاوه نی هه ر هه موو
زه وی بن، ئه وه نده ی تریشی له گه لدا بییت، له رۆژی قیامتدا هه ر
هه مووی ده که نه قوربانی خو یان و هه مووی ده به خشن له پیناوی رزگاری
خو یاندا کاتیک که ده بینن سزا و نازاری دۆزه خ زور سه خته، وه له لایه ن
خوا وه سزا و نازارو ئه شکهنجه ی وایان بو ئاماده کرا وه که هه رگیز به ته مای
نه بوون.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (48)

ئەوسا ئېتىر سەرئەنجامى كاروكرده وناشرينهكانى خويانيان بۆ
دەردەكەوئىت، وئەوھى كەبەگالتەگرتبوويان و بروايان پيى نەبوو
داوئىنگىريان دەبئىت.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْنُهُ عَلَى
عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِن أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (49)

ھەركاتىك ئىنسان تووشى ناخوشى و ئازارىك ھات ھاناو ھاوار بۆ
ئىمەدئىت، وئەگەر نازو نىعمەتتىكىمان پىبەخشى دەئىت: ئەمەتەنھا
شارەزايى خۆمە، زىرەكى خۆمە، لىھاتووى خۆمە، (نەخىر وانىھ) ئەو
بەخشىنەبۆ تاقىكردەوھىھ، بەلام زۆربەيان (بەم راستىيە) نازانن.

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (50)

ئەوانەى پيىش ئەمانىش شتى وايان دەوت وئەبئىت كارو كردهوھكانيان
فريايان كەوتبئىت و سوودى پيى گەياندىن.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا
كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ (51)

ئەوسا ئېتىر كاروكرده وناشرىن و ناپوخت و نادروستەكانيان
داوئىنگىريان دەبئىت، ئەوانەش كەستەمكارن لەوانە(لەموشرىكەكانى
مەككەو، ھەموو ئەوانەى دەبنەكۆسپ لەبەردەم ئاينى خوادا)، ئەوانىش
كرده وناشرينهكانيان داوئىنگىريان دەبئىت، وئەبئىت ئەوانە(لەتۆلەى
خوایی) دەرباز ببن.

أُولَٰئِكَ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ (52)

ئايا ئەوھنازانن كەھەر خوا رزق و رۆزى دەبەخشىت بەھەر كەس
كەبىھوئىت، يا تەنگى دەكاتەوھەر استى ئالەو (كەم رۆزى و رزق و
رۆزىھدا) بەلگەو نىشانەى زۆر ھەيەبۆ كەسانىك كەئىمان دىنن و
باوھريان ھەيە.

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ (53)

(ئەى پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم پېيان) بلى: (خوا دەفەر مویت): ئەى
بەندەکانم.. ئەوانەى كەخۆتان گوناھبار كردووھو ھەلەتان زۆر بووھ،
نائومید مەبن لەر ھەمەتى خوا (چونكە) بەراستى (ئەگەر تەوبەى
راست و دروست بکەن) خوا لەھەر ھەموو گوناھو ھەلەکانتان خوش
دەبیت چونكە بەراستى ئەو خوا یەزۆر لى خوشبوو و لیبوردە یەو زۆر
بەسۆزو مپەرەبانیشە.

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ
(54)

(ھەول بەدەن ھەمیشەو بەردەوام) دلتان لای خوا بیت و بگەرینەو ھەولای
پەر و ھەردگارتان و تەسلىمى ئەو بن (لەھەموو ژيانتاندا)، پيش ئەو ھى
كەسزای خوا یەخەتان بگريت لەو ھودواش سەرکەوتوو نابن و كەس
نابى بەرگريتان لیبكات.

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعَثَهُ وَأَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ (55)

(كۆشش بکەن كە بەردەوام) شوینی چاکترینى ئەو فەرنامانەبکەون
كەلەلایەن خوا و ھەوانەكراو ھەوتان (ببگومان چاکترە، زەكات بدرى
چاکە، بەلام بەخشینی زۆرترو زیاتریش لەزەكات چاکترە، تۆلەسەندن
لەكەسیك كەحەقت بەسەریەو ھەپەر یگەپیدراو، بەلام چاوپۆشى و
لیبوردن چاکترە.. ھتد) پيش ئەو ھى سزاو نازارى كتوپر یەخەتان
پیبگریت و ئیو ھەست (بەنزىكى سزاكەنەكەن).

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ
السَّٰخِرِينَ (56)

(كەواتەر ووبكەر پەر و ھەردگار و ملكەچى فەرمانەكانى ببە، رۆژى
قیامت كەس) نەلپت: ناخ و داخ و پەشیمانى بو ئەو ھەموو لادان و

نادروستیانیه‌ی که کردم، له‌فهرمانه‌کانی خوا، له‌بهرنامه‌که‌ی خوا، وه‌له‌و
که‌سانه‌بوم که‌گالتیه‌یان به‌(دین و به‌رنامه‌ی خوا ده‌کرد).

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (57)

یاخود بلّیت: ئەگەر خوا هیدایه‌ت و رینموونی بکردمایه‌من له‌ریزی
پاریزکاران و چاکاندا ده‌بووم!!

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (58)

یاخود کاتیک که‌سزاو نازار ده‌بینیت بلّیت: خو ئەگەر مؤله‌تیک بدریم و
جاریکی تر بگه‌ریمه‌وه‌(بو دنیا مه‌رج بی‌ت) له‌چاکه‌کاران بم.

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثُكَّ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ (59)

وا نیه: (ئهی په‌شیمان) چونکه‌من ئایه‌تی زۆرم بو ره‌وانه‌کردیت، تو
کاته‌بروات پی نه‌ده‌کردو به‌درۆت ده‌خسته‌وه، فیزو ده‌مارگیریت
ده‌کردو، لوتت هه‌له‌ده‌بری له‌ئاستیدا، تو هه‌ر له‌ریزی کافرو بی‌ پرواکاندا
بوویت (ئیتتر ئیستا بوچی بی‌ شه‌رمانه‌داوای گه‌رانه‌وه‌بو دنیا ده‌که‌یت؟!).

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ
مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ (60)

جا روژی قیامه‌ت ده‌بینیت، ئەوانه‌ی درۆیان به‌ناوی خواوه‌ده‌کردو (شتی
ناره‌وایان تیکه‌لی دین ده‌کرد) روخساریان ره‌ش و تاریکه، مه‌گه‌ر
شوینی ئەو فیزاوی و لوت به‌رزانه‌اگری دۆزه‌خ نیه؟!!

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (61)

(له‌ولاشه‌وه) خوای گه‌وره‌دینداره‌کان رزگار ده‌کات به‌هوی سه‌رکه‌وتن
و ده‌رچوونیان (له‌تاقیگه‌ی دنیا‌دا) ئیتتر تووشی هه‌یچ جو‌ره‌ناخووشی و
تالییه‌ک نابن، هه‌یچ جو‌ره‌غه‌م و په‌ژاره‌یه‌کیشیان تووش نایه‌ت.

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (62)

هەر خوايهبهديهينهرى ههموو شتيك، هەر نهوئيش سهپر شتيارو
پاريزهري ههموو شتيكه.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ (63)

كليل و جلهوى ناسمانهكان و زهويش ههر بهدهست نهوه، جا نهوانهوى بئى
باوهرن بهئايهتهكانى خوا، نهوانهلهخهسارهتمهندو زهره مهندانن.

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ (64)

(نهى پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم) پييان بلى: نهى نهفامان، دهتانهوييت
و فهرمانم پئى دهكهن كه جگهلهخوا شتى تر بپهرستم؟!)

وَلَقَدْ أَوْحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ (65)

(با دلنيا بن) كهوهحى و نيگا نييردراوهبو تو، وهبو نهوانهوى پيش توئش:
(ههر كهسيكت) هاوهلپهرست بيت و (شهريك بو خوا بريار بدهيت)
كاروكردهوه (چاكهكانيشت) پووجهو دهچيتهريزى خهسارهتمهندو
زهره مهندانهوه.

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (66)

كهواتههر تهنها خوا بپهرسته، وهلهدهستهى سوپاسگوزاران به.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ يَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (67)

(نهوانه) قهدرى خوايان وهك پيويست نهگرت، ريزيان بو دانهنا،
بهمهرجيك ههر ههموو گوى زهوى پر مشتتيكى نهو زاتهيهو لهروژى
قيامهتدا (لهژير دهسهلاتى نهودايه)، ناسمانهكانيشى لهژير بالى قودرهتيدا
پيچاوهتهوه (ناماژ هيهبو نيشانهى دهسهلاتى بئى سنوورى نهو زاته)، پاكيى

و بیگهر دبی و بلندی بو ئهو پهر و هر دگار همزه نهی شایستهی
ئهو نهینه فامان هاو هلی بو بریار بدن و (قهدری نهزانن).

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ (68)

(رؤژیک دیت کهئیر بریاری خوایی ده بییت نهجام بدریت، به کو تایی
هیجان به ژیانی دنیاو بهر پاکردنی رؤژی قیامت) ئیتر فوو ده کریت
به (صور) دا، مه گهر هر خوا خوی بیزانیت چیهو چونه هر کس
له ئاسمانه کان و زه ویدا مابیت ده سته جی دهریت، مه گهر که سیک خوا
ویستی (له سهر مردنی) نه بییت، له وه دوا فوو یه کی تری پیا ده کریت هوه،
(ههر هه موو خه لکی) هه ستاونه ته سهر پی و چاوده گیرن
(به سهر سامیه وه) ته ماشای یه کترو دهور و بهر ده کهن.

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (69)

(دیاره که خوری دنیا نه ماوهو) زه وی (بو وه ته گور هپانیکی فراوان) نه وسا
به نووری پهر و هر دگاری روناک ده بیته وه، کارنامه و دوسیه کانیش
دانراون، (سهر هتا) پیغهم بهران و شه هیدان ده هیئرین، وه دادوهری
له نیوانیاندا نهجام دهریت به شیوه یه کی حهق و راستی، (بیگومان)
ئهوان هیچ جور هه سته میکیان لینا کریت.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ (70)

ههر که سهدر نهجامی کرده وهی خوی و هر ده گریت، سهر نهجامی
کووشی خوی ده ست ده که ویت، چونکه ئهو زاته زور زانایه بهو
کار و کرده وانهی که خه لکی کاتی خوی نهجامیان ده دات.

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ ۗ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ (71)

(سهرئەنجام) دەستەى بەدکاران، دەستەى کافران، راپیچ دەکرین بەرەو
 دۆزەخ دەستەدەستەو تاقم تاقم دەگوێزرینەو، کاتیک دەگەنەبەر
 قاپیەکانی، (هەموو دەمۆلن لەبەر دەمیداو، دواى ماوەیەک) بۆیان
 دەکریتەو، (فریشتەى) بەرپرس و سەرپەرشتیار (سەرزەنشتیان
 دەکات) و پێیان دەلێت: باشە، مەگەر پێغەمبەران لەخۆتان
 رەوانەنەکرابوو بۆتان کەئایەتەکانی پەر وەردگاری خۆتانان بەسەردا
 بخوینیتەو، وەیا داوەریتان بکات و داتانچلکینیت پێش هاتی ئەم رۆژە،
 (بەدەم ناخو داخ و نالەو) دەلێن: با، بەلێ، بەلام (تازە، بەلێ، سوودی
 نیە) و بریاری سزاو نازار دراو بەسەر کافرو بێ پرواکاندا.

قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ (72)

(ئەوسا ئیتر پێیان) دەوتریت: دەى ئیتر لەقاپیەکانی دۆزەخەو بۆ
 آورەو، بچنەناوی ژیانى ناخۆش و سەختیش بۆتان بەردەوامە (مردنیش
 نیە) ئای کەچەند ناسازە، جیگەو ریگەى فیزاوى و خۆبەزل زانەکان.

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا
 وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (73)

(لەولاشەو) ئەوانەى کەپاریزکارو بەندەى ملکەچى پەر وەردگاریان
 بوون، (ئەوانەى حسابیان بۆ ئەو رۆژەدەکرد) دەستەدەستەو پۆل پۆل
 (بەو پەرى ریزەو) بەرى دەکرین بەرەو بەهەشت، کاتیک
 کەدەگەنەئەوى دەروازەکانى لەروویاندا کراو هێو لەسەر پشته،
 (فریشتەکانى) بەرپرس و سەرپەرشتیارانى بەهەشت (زۆر بەگەرمى و
 رووخۆشیەو پێشوازییان لێدەکن) و دەلێن: دروودو سلاوتان لى بێت،
 فەرموون بچنەناو بەهەشتەو، هاورى لەگەل ژیانى هەمیشەى و
 نەبراو هەدا.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
 نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ (74)

(ئەوسا ئىتر ئەو بەختەوەرانه) دەلّين: سوپاس و ستايش بۆ ئەو خوايهى،
كەبەلّينى خۆى بۆمان بردهسەر، وەكردينى بەخاوهنى سەرزەمىنى
بەهەشت و لەهەر شوپىنىك و لەهەر جىگەيهكدا بمانهويت
سەربەستانهژيان دەبەينهسەر، ئاى چەندەپاداشتى تىكۆشەران و
هەولدهران چاك و پاك و بەنرخە.

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَاقِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (75)

ئەوسا ئىتر: دەبىنى فرىشتهكان دەورى تەختى (شاھى شاھانىان) داوھو
سەرگەرمى تەسبىحات و سوپاس و ستايشى پەروەردگار يانن و محەق و
دادوھرى لەنىوان ھەموواندا جىبەجى كرا، ئىنجا بەپەك دەنگ (لەھەموو
لايەكەوھ) دەوترىت: الحمد لله رب العالمين.